

vedkommende ikke vilde falde Fattigvæsenet til Byrde. En saadan Garanti kan overhovedet ikke gives, og jeg vil meget fraraade Ministeriet at komme ind paa den Vej at forlange Garanti i denne Henseende. Dernæst skal jeg ogsaa gøre en Bemærkning ved den højtærede Ministers Udtryk om, at Indfødsrets Meddelelse skulde være en Begunstigelse. Det er noget, som tidligere Udvalg havde sat et stort Spørgsmaalsteget ved. Indfødsretten er en Ret, og man maa sige, at en Person, som har knyttet sig tilstrækkelig nøje til Danmark, som i længere Tid har været her, opført sig vel og betalt sine Skatter, har en vis moralsk Ret til ogsaa at have Indfødsret. Både paa det kommunale og det politiske Ovb. Det er denne moralske Ret, der ved Indfødsretsloven bliver til en politisk Ret, og at dette maatte være Regeringens Opfattelse, skønner man deraf, at da der i sin Tid blev ført Forhandlinger mellem Udvalget og Finansministeren om, hvorvidt Udragender om Indfødsretssager skulde stemples, kom Finansministeren til det Resultat, at de behøvede ikke at være stemplede, fordi det ikke var Tale om nogen Begunstigelse. Havde der været Tale om Begunstigelse, skulde de derimod have været stemplede. Det er imidlertid et mere teoretisk Spørgsmaal, hvorvidt man betragter Indfødsretten paa den ene eller den anden Maade. Derimod maa jeg være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds i, at man ikke maa gøre det alt for vanskeligt for de ubemidlede at faa Indfødsret. Er det en stræbsom Arbejder, der er Tale om, bør han have Indfødsret lige saa vel som den bedrestillede i Samsundet, naar der som sagt ingen Sandsynlighed er for, at han i en nær Fremtid vil falde Fattigvæsenet til Byrde. I denne Henseende skal jeg gøre opmærksom paa, at man har her i Kjøbenhavn en Institution, som gør megen Nytte, nemlig Rets hjælpen for ubemidlede. Den har affattet Skemaer, som gøre det lettere at faa Oplysninger om dem, der søge Indfødsret, og saa vidt jeg veed, har endog Indenrigsministeriet været medvirkende til, at disse Skemaer fik den rette Form. Men hvis den højtærede Minister for Fremtiden vil nægte de ubemidlede Indfødsret, vil forlange Garanti for, at de vedkommende ikke skulle

falde Fattigvæsenet til Byrde, saa synes jeg, at Rets hjælpen for ubemidlede gerne kan indstille sin Virksomhed i saa Henseende, saa vil der ikke være mere for den at gøre med Hensyn til Indfødsretten. Derfor kan jeg meget godt forstaa, at det maa være dem magtpaaliggende, at dette Skøn ikke bliver altfor meget vanskeliggjort, især ved at man forlanger Oplysninger, som man tidligere ikke har forlangt. — Endelig skal jeg bemærke, navnlig overfor det ærede Medlem for Besle Amts 2den Valgkreds (Berg), at han vistnok indrømmede den højtærede Minister for meget, naar han gav ham sin Tilslutning til den Udtaalelse, at Danmark var liberalere end noget andet Land med Hensyn til at give Indfødsret eller Statsborgerræt, hvad man nu vil falde det (Bet g: Med Undtagelse af Amerika!) — nej, ikke alene med Undtagelse af Amerika, som det ærede Medlem siger, men med Undtagelse af Svejts, og man kan sikkert nævne flere andre Lande. Der findes i en tidligere Udvalgsbetænkning for ikke ret mange Aar siden en Sammenligning, og jeg skønner, at der egentlig kun er to af de Lande, om hvilke jeg har Oplysninger, hvor der gælder strengere Regler end i Danmark, nemlig Belgien og Østerrig. Belgien har stillet sig alt for strengt og har ogsaa maattet hale noget ind derpaa, men ellers vil jeg sige, at man i det hele taget nu gaar mere og mere liberalt frem med at gøre det let for fremmede at blive Undersaatter eller Statsborgere i et andet Land; det er noget, der ganske naturlig følger af Tidens Udvikling, fordi Grænserne mellem Landene snarere gøres lavere end højere ved Samfærdselsmidlernes Forbedring og den lette Afgang til at finde sit Udkomme paa de forskellige Steder.

Indenrigsministeren (Singer s le v):

Jeg maa kun gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører, der i saa mange Aar har fulgt Forslagene om Indfødsrets Meddelelse, været Ordfører for dem og saaledes nøje kender dem, idet han nu sagde et og andet, der maatte forbavse mig. Den ærede Ordfører sagde nemlig, at hvis Ministeren herefter vilde nægte alle ubemidlede Afgang til Indfødsret, vilde det være meget sørgeligt, thi saa kom vi jo ind i et andet Spor. Det er underligt, at den ærede Ord-